

Wprowadzenie

Wpisany przez Administrator

środa, 20 kwietnia 2011 15:34 - Poprawiony wtorek, 22 października 2013 07:05

Pustynia Błędowska popularnie zwana również "Polską Saharą" – największy w Polsce obszar lotnych piasków pochodzenia fluwioglacjalnego (około 33 km²) leżący na pograniczu Wyżyny Śląskiej i Wyżyny Olkuskiej. Jest to zarazem największy w Europie obszar występowania piasków śródlądowych.

Rozciąga się od Błędowa (dzielnicy Dąbrowy Górniczej) na zachodzie do gminy Klucze na wschodzie. Granicą północną pustyni jest wieś Chechło, a na południu graniczy ona z dużym obszarem leśnym. Długość pustyni wynosi niecałe 10 km, a szerokość do 4 km. Średnia miąższość piasków to 40 m (maksymalnie do 70 m). Pustynia podzielona jest zarośniętym pasem ciągnącym się wzdłuż koryta Białej Przemszy na dwie części: północną - mniejszą i południową - większą. [lokalizacja <http://wikimapia.org/#lat=50.3437076&lon=19.5010757&z=13&l=28&m=b>]

Podstawowe dane: - wysokość nad poziomem morza - do ok. 315 m npm, powierzchnia - 20 km kw. (dawniej nawet 32 km kw.), długość 8-9 km, średnia szerokość - 3-4 km, średnia miąższość piasków - 18 m, - miąższość piasków - do 60-70 m (niektóre źródła podają 45 m), - szacunkowa objętość 2,5 miliarda m³.